

at det havde været rigtigere, hvis man uden videre var gaaet til nye Skatter. Jeg begriber godt, at man af politiske Grunde ikke har villet det, men den Regering, der mente, at det var forsvarligt at gaa til saa store Udgifter, som der her har været Tale om; og som ansaa dem for at være nødvendige for Landet, burde efter min Mening ogsaa have haft det Mod at sige til Befolkningen: Alt skal dækkes paa den Maade, som er den forsvarlige: at Aarets Indtægt dækker Aarets Udgift. Det er en gammel Regel, og det ærede Medlem er vistnok i Virkeligheden enig med mig om, at det er en økonomisk god Regel. Jeg er i alt Fald overbevist om, at skulle vi naa til en forstandig og forsvarlig Stats-husholdning herhjemme, maa vi en Gang komme til dette, at vi ikke paatage os et større Udgiftsbudget end det, vi kunne dække ved Hjælp af vore Indtægter.

Dinesen: Den finansielle Disput, som foregaar i dette Øjeblik mellem det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard) og den ærede Finansminister, skal jeg ikke blande mig i. Jeg skal kun i al Almindelighed bemærke, at det er mig klart, at det staar overordentlig slet til med vor finansielle Tilstand. Om Skylden derfor skal jeg ikke sige andet, end at jeg tror, det var klogest, om vi bleve enige om at fordele den nogenlunde lige- ligt over os alle her paa Rigsdagen. Det kan ikke nytte at kaste med Sten paa hverandre i den Anledning, der er ingen, der er fri.

Det er kun et enkelt Spørgsmaal, i Anledning af hvilket jeg har bedt om Ordet. Det drejer sig om forskellige Grunderhvervelser ved Gennemførelsen af Forsvarslovene til Lejrpladser, Øvelsespladser o. s. v. Jeg har ikke noget positivt at bygge mine Udtalelser paa, thi der er ikke tilgaaet mig Oplysninger paa en saadan Maade, at jeg kan sige noget med Sikkerhed. Men der forlyder med Hensyn til disse Grunderhvervelser forskellige Ting, som, da der nu alligevel tales om Tillægsbevillingsloven, foranledige mig til at gøre en Bemærkning. Jeg har gentagne Gange her i Tinget i de tidligere Aar henledet de daværende Regeringers og specielt de daværende Finansmini-

stres Opmærksomhed paa, at naar Staten til Brug for Hæren skulde have Arealer til Lejr- og Øvelsespladser, og hvad dermed staar i Forbindelse, havde Staten Ejendomme ved Hillerød, som kunde antages at være vel skikkede dertil, og at det derfor vilde være uklogt paa anden Maade at disponere over disse Ejendomme, inden det viste sig, hvorvidt de kunde anvendes til dette Brug. Jeg tror ikke, der er taget meget Hensyn til disse Bemærkninger af mig, og jeg skal heller ikke forlange det, jeg tillægger ikke min Person stor Betydning i den Retning. Men nu sker der den ene Henvendelse efter den anden til mig, idet det forlyder paa forskellige Maade, ogsaa gennem de offentlige Blade, at medens man paa den ene Side bort-sælger disse Arealer til en Pris af 400—450 Kr. pr. Tønde Land, er man paa den anden Side i Begreb med at købe Arealer paa andre Steder for omkring ved den dobbelte Pris. Der er mange Skatteborgere, der ikke kunne forstaa en saadan Disposition, at Staten sælger Arealer til den af mig antydede Pris og samtidig køber andre Arealer med den dobbelte Bekostning. Man nærer nogen Tvivl om, at Ledelsen af dette Forhold er i de rette praktiske Hænder.

Det er dette, jeg vilde henlede Opmærksomheden paa. Jeg vil ikke skjule, at jeg privat har berørt dette Forhold for den ærede Forsvarsminister. Jeg har Grund til at antage, at der ikke er truffet nogen endelig Bestemmelse, men jeg har dog ment, at det var rigtigt her at fremkomme med en Antydning om dette Forhold i Anledning af den Tvivl, der rejser sig hos Skatteborgere, der bo i Nærheden af de Steder, hvor denne Handel indledes og i dette Øjeblik er i Begreb med at foregaa. Jeg tror, det er rigtigt, at dette Forhold bliver Genstand for Overvejelse.

N. Neergaard: Med Hensyn til Militærudgifterne har jeg ikke meget at føje til, hvad jeg før sagde. Den højt-ærede Minister anfægtede i Virkeligheden ikke de Tal, jeg fremførte. Han ønskede blot at stille Sagen op paa en anden Maade. De Betragtninger, jeg fremkom med, kunde han ikke rokke ved. Han siger, at han bryder sig ikke om at fore-